

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/143-2/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

244/2017. (XI. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. április 1-jén előterjesztett **panaszát** a 2017. november 9-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – B. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. április 1-jén elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. április 1-jén foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy az emberi jogai, mint európai polgár és Sz. állampolgár sérültek a magyar rendőrség intézkedése által.

A panaszos vásárolt egy autót Sz.-ban, és pár napba telik, hogy az autót regisztrálják. Emiatt egy ideiglenes transzfer rendszámot kaptak, amely 2 hétig érvényes az Európai Unióban, és a későbbiek során kapták volna meg a végleges rendszámokat. A panaszos Bp.-n él, ezért az intézkedést követő héten ment volna vissza az új rendszámokért Sz. országban.

A rendőrség – a panaszos véleménye szerint ok nélkül – megállította őket, mikor P.-n haladtak keresztül. A rendőr azt állította, hogy a rendszámok nem érvényesek Magyarországon, ezért elvette őket. Helyette adott a panaszosnak egy alig olvasható, magyar nyelvű papírt, és azt állította, hogy ezzel haza tudnak vezetni. A panaszos nem értette, hogy

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

hogyan lehetséges, hogy egy másik állam tulajdonába tartozó rendszámot egy demokratikus társadalomban elvegyenek tőle. Véleménye szerint a papír, amelyet a rendőrtől kaptak használhatatlan Sz.-ban, mivel magyar nyelvű. A panaszos sérelmezte, hogy rendszám nélkül nem tudnak közlekedni az autóval. Nem értette, hogy hogyan tudna így visszamenni Sz.-ba a végleges rendszámokért, véleménye szerint a rendőr saját magának mondott ellent.

Megjegyzni továbbá, hogy beszéltek egy fordítóval, aki megemlítette, hogy nem a panaszos az első, aki nem érti, hogy hogyan lehetséges ez az eljárás. A panaszos véleménye szerint ezt ki kéne vizsgálni.

Mindezekon felül a panaszos az intézkedés időpontjában 7 hónapos veszélyeztetett terhes volt, és így kellett az út szélén a hőségben állnia 2 órán keresztül, víz nélkül. Véleménye szerint őt bűnözőként kezelték, annak ellenére, hogy nem tett semmi illegálisat. A panaszosnak az intézkedés napján időpontja volt a szülésznőhöz, amit közölt a rendőrrel, de őt ez sem érdekelte.

A rendőr azt mondta, hogy elveszi a rendszámokat és visszaküldi a sz. autókereskedésnek, de a panaszos nem értette, hogy honnan tudná a rendőr, hogy hol van az autókereskedés, amelyben az autót vásárolták, mivel meg se kérdezte a címet a panaszostól.

A panaszos tanult szakember, az Európai Bizottság egyik ügynökségénél dolgozik Bp.-n. A panaszos magát ésszerű személynek tartja, ezért megértette volna, ha a rendőr közli velük, hogy nem szabadott volna ezt tenniük, és pénzbüntetést szabott volna ki rájuk. Ehelyett a rendőr zaklatóan lépett fel velük szemben, bűnözőként kezelte őket, diszkriminatívan járt el, amely miatt a panaszosban felmerült, hogy lehetséges, hogy sz. származásukra volt visszavezethető a rendőr negatív hozzáállása.

A panaszos nem érti, hogyan lehetséges, hogy a rendőrség ártatlan embereket zaklat, a rendőr megsértette az emberi jogait, és az európai értékeket figyelmen kívül hagyta azáltal, hogy őket a szabad mozgásukban korlátozta. A panaszos feltette a kérdést, hogy hogyan lehetséges ez 2017-ben, az EU-ban.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A panaszos elleni feljelentés szabálysértési ügyben című dokumentum készítői F. B. r. törzsőrmester és W. Z. pr. r. törzsőrmester az alábbiak szerint foglalták össze az intézkedést.

A feljelentés szerint a szabálysértés 2017. április 1-jén 12 órakor történt. Az intézkedő rendőrök szolgálatuk teljesítése során 12 óra körüli időben P. külterületén a *. számú F. Bp. irányába haladtak, amikor felfigyeltek a velük szemben közlekedő sz. honosságú *** rendszámú gépjárműre.

Mivel Magyarország területén az ilyen típusú rendszámok nem érvényesek, vélelmezhető volt, hogy a gépkocsivezető szabálysértést követ el, ezért a rendőrök utána fordultak, majd az Ú. buszmegállónál ellenőrzés céljából intézkedés alá vonták.

Az ellenőrzés során a gépkocsi vezetője (a panaszos) átadta a fenti hatósági jelzéshez tartozó A4 méretű „Osvedcenie” feliratú sz. nyelvű igazolást, melyet vélhetően az egyik kerületi rendőrség állított ki a rendszámokhoz, és egy autókereskedő cég is ellátta a bélyegzőjével. Az igazoláson a felső bélyegzőn az azt kiállító hatóság nevét nem lehet elolvasni, a bélyegző vélhetően másolat volt. Az igazolás alján egy gazdasági társaságnak a bélyegzője és adatai voltak láthatóak: PRO AUTO s.r.o ICO: *** Z. cesta *** B. B., Sz.. Az igazoláson érvényességi idő nem volt feltüntetve, a kiállítás dátuma: 2017. március 17. volt.

A panaszos a magyar nyelvet nem beszélte, sz., angolul, valamint németül lehetett vele kommunikálni. A rendőrök úgy ítélték meg, hogy német nyelvtudások nem elegendő ahhoz, hogy az intézkedést jogszerűen, és szakszerűen le tudják folytatni, ezért telefonon felvették a kapcsolatot a P. Rendőrőrs állományába tartozó K. R. r. törzsőrmesterrel, akitől segítséget kértek, mivel a törzsőrmester államilag elismert középfokú, illetőleg felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik angol és német nyelvekből, így a panaszost az intézkedés okáról, céljáról, és minden szükséges információról tájékoztatta.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy a rendszámtáblákat és az igazolást a gépkocsihoz Sz. kapta a fenti autókereskedő cégtől 2017. március 17-én, amikor azt megvásárolta tőlük. Addig szerette volna használni, amíg az autót forgalomba helyezik Magyarországon. Elmondta továbbá, hogy az autókereskedésben úgy tájékoztatták, hogy használhatja a rendszámokat, és annak engedélyeivel és okmányaival minden rendben. Biztosítást nem mellékeltek hozzá, azt ő kötötte meg külön, az alvázsám feltüntetésével.

A rendőrök a gépjárművet alvázszáma alapján, illetőleg a rajta szereplő rendszámokat a körözésben és az E. P. Nyilvántartásban ellenőrizték. Megállapítást nyert, hogy körözés alatt nem állnak, azonban a gépkocsit az intézkedés időpontjáig egyik EU tagállamban sem helyezték forgalomba.

A rendőrök megjegyezni kívánták, hogy a sz. hatóságok tájékoztatása alapján ezzel a típusú forgalmi rendszámmal (járműkereskedői rendszám) csak Sz. belül lehet közlekedni, mivel forgalmi engedélyt nem állítanak ki hozzá, az igazolás, amelyet mellékeltek nem felelt meg az 1980. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett 1968. évi november hó 8. napján B. aláírt Közúti Közlekedési Egyezményben (továbbiakban: Egyezmény) foglaltaknak, mivel az nem tartalmazza a szükséges adatokat.

Az Egyezménynek a gépjárművek és a pótkocsik nemzetközi forgalomba bocsátásának feltételeiről szóló 35. cikkének 1. bekezdés a) pontja szerint a nemzetközi forgalomban részt vevő minden gépjármű és a könnyű pótkocsi kivételével minden gépjárműhöz kapcsolt pótkocsi azért, hogy az Egyezmény rendelkezéseiben foglalt előnyökből részesüljön, szerepeljen valamelyik Szerződő Fél vagy ennek szerve nyilvántartásában és a gépjármű vezetője hordja magánál a nyilvántartásbavételt igazoló, akár a Szerződő Fél hatósága vagy ennek szerve által, akár a Szerződő Fél vagy szerve nevében az erre felhatalmazott egyesület által kiállított érvényes igazolványt.

A forgalmi engedélynek nevezett igazolvány legalább tartalmazza: az Egyezmény 2. Függelékében meghatározott módon összeállított és forgalmi rendszámnak nevezett sorszámot; a jármű első nyilvántartásba vételének időpontját; a forgalmi engedély jogosítottjának a teljes nevét és lakcímét; az alváz sorszámát (a gyártó gyártási- vagy sorozatszámát); a jármű gyártójának nevét vagy típusát; áruszállításra szolgáló jármű esetében a megengedett legnagyobb összsúlyt; az érvényességi időtartamot, ha az nem korlátlan. Az

igazolvány bejegyzéseit latin, illetőleg angol kurzív betűkkel kell feltüntetni, vagy ilyenekkel megismételni.

Az intézkedés során a fenti gépjármű nem volt forgalomba helyezve, illetve nem volt forgalmi engedélyre, így Magyarországon a közúti közlekedésben nem vehetett volna részt.

Mindezek alapján a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy miután megvásárolta a gépkocsit, és szándékában állt Magyarországra hozni, illetve itt forgalomba helyezni, abban az esetben utaztatás céljából egy sz., úgy nevezett „Export” rendszámot kellett volna kiváltania. Az ilyen típusú rendszámokat a külföldre szállítás céljából állítják ki, és biztosítást is mellékelnek hozzá. Az adott határidőn belül (általában 30 naptári nap) külföldi közlekedésre jogosít. A rendszám sárga színű, vörös karakterek találhatóak rajta, és a bal felső sarokban egy vörös színű négyzetű mezőn fel van tüntetve az érvényességének ideje.

Ezt követően a panaszossal közölték, hogy a további vonatkozó jogszabályok alapján az általa vezetett gépkocsi rendszámát és a hozzá tartozó igazolást a helyszínen átvételi elismervény ellenében bevonják, majd azokat a Közlekedési Igazgatási Hatóságnak továbbítják.

A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról 97.§ (1) bekezdése szerint az ellenőrző hatósági személy a hatósági engedélyt és jelzést a helyszínen elveszi, ha a) a jelzés nem felel meg az 53-63.§-ban meghatározott szabályoknak, b) érvénytelen külföldi hatósági engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban.

A panaszossal utazott Z. M., aki, amikor meghallotta, hogy bevonásra kerülnek a gépkocsi rendszámai illetőleg igazolása, emelet hangon tiltakozott, kiabált, és testével a rendőrök elé állt, hogy akadályozza a táblák leszerelését. Tekintettel arra, hogy a személy viselkedését kiszámíthatatlannak tartották a rendőrök, és arra, hogy az egyik intézkedő próbaidős volt, a törzsőrmester intézkedése biztosítása céljából Gy. T. r. zászlóst kérte a helyszínre. Z. M.-et a törzsőrmester német nyelven többször felszólította, hogy „viselkedjen jogszerűen” és ne hátráltassa az intézkedést.

Ezután segítségkérés céljából a törzsőrmester felvette a kapcsolatot a hatóságukkal szerződésben álló H. Z. hivatásos sz. tolmáccsal, hátha anyanyelvükön könnyebben megértik a fenti tájékoztatást. A tolmács szintén szakszerűen, részletes elmagyarázta a fentieket, közölte velük az intézkedés okát és célját, valamint azt, hogy nem tekinthetnek el a rendszámok bevonásától, hiszen őket erre kormányrendelet kötelezi.

A panaszos és társa ennek tudatában sem kívántak együttműködni, leginkább Z. M. hátráltatta az intézkedést a kiabálásával. A tolmács tájékoztatta a rendőröket, hogy a panaszos nőgyógyászhoz kívánt utazni, mivel terhes, ennek külső jelei egyértelműek voltak a rendőrök számára. A törzsőrmester közölte velük, hogy továbbmehetnek a gépkocsival a lakcímükig, ugyanis a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet ezt lehetővé teszi.

A panaszos azt kérte a rendőröktől, hogy az igazolást másolják le, és az eredetét adják át neki, ugyanis azzal el kell majd számolniuk Sz.-ban az autókereskedésben. A törzsőrmester közölte velük, hogy ez nem áll módjukban, azonban amennyiben ez a kívánságuk, a rendőrség épületében készítenek róla egy másolatot, amelyet átadnak a részükre, ha esetleg útközben ellenőrzés alá vonják őket, tudják igazolni a gépkocsi eredetét.

Ezt követően a panaszos és társa telefonon felhívták Sz. Magyarországi Nagykövetségét, és rajtuk keresztül próbálták érvényt szerezni az akaratuknak. A Nagykövetség egyik munkatársa elmondta, hogy a panaszos aggodalma a korábbiakban ismertetett orvosi vizsgálatra való eljutásuk, és az volt, hogy a következő héten szeretnék volna használni az autót. A törzsőrmester a Nagykövetség munkatársát és ezáltal a panaszost tájékoztatta, hogy a lakóhelyükig elmehetnek a gépkocsival, de mivel az intézkedést megelőzően sem jogszerűen vettek részt a közúti forgalomban, így a következő héten sem közlekedhetnek már vele. A törzsőrmester javasolta a panaszosnak, hogy válasszanak más közlekedési formát arra a rövid időre, amíg forgalomba helyezik az autót Magyarországon. A törzsőrmester megkérdezte továbbá, hogy szükségük van-e orvosi segítségre, azonban a panaszos elmondta, hogy nem tart rá igényt, mivel nem kezelésre, hanem vizsgálatra kívántak menni. A Nagykövetség munkatársa több alkalommal megkérdezte a törzsőrmestert, hogy ez alkalommal nem tudná-e esetleg elengedni őket, mert nagyon sietnek, és megígérik, hogy hamarosan forgalomba helyezik a gépkocsit. A törzsőrmester közölte, hogy méltányossági okokra tekintettel nem tud az intézkedésen változtatni, ugyanis törvény, kormányrendelet, és egyéb ORFK utasítás szabályozza, hogy mit kell tennie, és mire van lehetősége. Nyomatékosította viszont azt, hogy addig sem szeretne volna őket korlátozni szabadságukban, és szabad mozgásukban, ugyanis az intézkedés lefolytatása a gyakorlat szerint maximum 15-20 percet szokott igénybe venni, addig, amíg a szükséges helyszíni dokumentációt elkészítik, és az ellenőrzést elvégzik. Az intézkedést a panaszos és társa hátráltatták, addig nem voltak hajlandóak elmenni, amíg vissza nem kapják a fenti dokumentumokat, tehát önként, saját akaratukból maradtak a helyszínen. A Nagykövetség munkatársa közölte, hogy értesíteni fogja a sz. rendőr attasét az esetről. Ezt a törzsőrmester tudomásul vette, majd megkérte a Nagykövetség munkatársát, hogy közölje a panaszossal a jogorvoslati lehetőségeit, hogy panasszal élhet az intézkedéssel szemben, az eljárást megfellebbezheti, azonban az intézkedés helyszíni megváltoztatására nincs lehetősége.

Ezt követően a panaszos tudomásul vette, hogy a törzsőrmester nem tud eltérni a fentiekől, azonban kérte, hogy egy másolatot bocsássanak a rendelkezésére a fenti igazolásból. Tekintettel arra, hogy közel voltak a rendőrség épületéhez, megkérte őket arra, hogy kövessék, biztosította számukra ezt a segítséget.

A gépkocsi 2 darab *** számú hatósági jelzését és az igazolást a *** számú okmány bevonó átvételi elismervény ellenében átvette a panaszostól, továbbá felhívta a figyelmét még egyszer, hogy a gépkocsival legfeljebb a lakcíméig közlekedhet, melyet megértett és tudomásul vett.

Ezt követően a törzsőrmester bevonult a rendőrség épületébe, ahol másolatot készített az igazolásról, melyet kézjegyével és bélyegzővel is ellátott, majd átadta a panaszosnak.

Az ismertetett tényállás szerint a törzsőrmester szabálysértési feljelentést tett a panaszossal szemben, mert cselekményével megvalósította az 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet a közúti közlekedés szabályairól (továbbiakban: KRESZ) 5.§ (1) a) pontjába ütköző, és a 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről (továbbiakban: Szabs.) 221.§ szerinti érvénytelen hatósági engedéllyel és jelzéssel való közlekedés szabálysértést.

2) Dr. P. A. r. alezredes 2017. augusztus 4-én készített átiratában a következők szerint válaszolta meg az intézkedéssel kapcsolatban a Testület által feltett kérdéseket. A Testület – tekintettel arra, hogy az átirat tartalma leginkább az előző pontban ismertetetteket foglalja

össze – eltekint az átirat szövegének szó szerinti ismertetésétől, és csak a releváns kiegészítő információkat ismerteti.

Az intézkedés 2017. április 1-jén 12 óra és 13 óra 30 között került lefolytatásra. Ekkor száraz és napos, kellemesen meleg idő volt. Az intézkedés helyszíne a buszmegálló öböl volt, amely egy fedett váróval is rendelkezik. A panaszossal utazó Z. M. az intézkedés során a buszmegálló padján ült, amíg az állapotos panaszos többnyire a törzsőrmester mellett állt. A törzsőrmester nem kötelezte a panaszost állásra, sőt azt is felajánlotta neki, hogy nyugodtan helyet foglalhat a gépjárműben.

Az intézkedés elhúzódsát nem az intézkedő rendőr idézte elő, hanem az intézkedés alá vont és társa, Z. M. értetlenkedő, az intézkedést akadályozó magatartása, majd a Nagykövetséggel való telefonálásuk is. A törzsőrmester az intézkedés befejezését ki is kényszeríthette volna, de a panaszos és társa heves, olykor már-már agresszív magatartása ellenére tekintettel volt a személyükre, és a cselekmény tárgyi súlyára is.

A rendelkezésre álló információk, adatok alapján a panaszos nemzeti hovatartozása nem befolyásolta az intézkedést (az intézkedés megkezdése előtt nem lehetett biztos tudomása az intézkedőnek arról, hogy nem magyar állampolgár vezeti a gépjárművet), nem kezelték őket bűnözőként, a zaklató jelleget pedig az intézkedés jogalapja fogalmilag kizárja. Az intézkedés lefolytatását a jogszabályi rendelkezések írják elő, melyek a helyszíni intézkedés során a jogkövetkezmények vonatkozásában sem súlyosbításra, sem enyhítésre nem adnak lehetőséget.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellepés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XI. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában többször kihangsúlyozta, hogy a rendőrök „minden ok nélkül” állították meg közúti közlekedése során.

A rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a rendőrök szolgálatuk ellátása során észlelték, hogy a panaszos olyan rendszámtáblával rendelkező gépjárművel közlekedik, amely nem érvényes Magyarországon, ezért vélelmezhető volt, hogy a gépjárművet vezető személy szabálysértést követ el.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök közlekedésrendészeti ellenőrzés során jártak el, a Testület utal az Rtv. 44. §-ára, amelynek (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a közlekedés szabályszerűségét – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben (akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal) megilleti.

Az 1980. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett 1968. évi november hó 8. napján Bécsben aláírt Közúti Közlekedési Egyezménynek a gépjárművek és a pótkocsik nemzetközi forgalomba bocsátásának feltételeiről szóló 35. cikk 1. bekezdés a) pontja szerint a nemzetközi forgalomban részt vevő minden gépjármű és a könnyű pótkocsi kivételével minden gépjárműhöz kapcsolt pótkocsi azért, hogy az Egyezmény rendelkezéseiben foglalt előnyökből részesüljön, szerepeljen valamelyik Szerződő Fél vagy ennek szerve nyilvántartásában és a gépjármű vezetője hordja magánál a nyilvántartásbavételt igazoló, akár a Szerződő Fél hatósága vagy ennek szerve által, akár a Szerződő Fél vagy szerve nevében az erre felhatalmazott egyesület által kiállított érvényes igazolványt.

A forgalmi engedélynek nevezett igazolvány legalább tartalmazza: az Egyezmény 2. Függelékében meghatározott módon összeállított és forgalmi rendszámnak nevezett sorszámot; a jármű első nyilvántartásba vételének időpontját; a forgalmi engedély jogosítottjának a teljes nevét és lakcímét; az alváz sorszámát (a gyártó gyártási- vagy sorozatszámát); a jármű gyártójának nevét vagy típusát; áruszállításra szolgáló jármű esetében a megengedett legnagyobb összsúlyt; az érvényességi időtartamot, ha az nem korlátlan. Az igazolvány bejegyzéseit latin, illetőleg angol kurzív betűkkel kell feltüntetni, vagy ilyenekkel megismételni.

Az intézkedés időpontjában a fenti gépjármű nem volt forgalomba helyezve, illetve nem volt forgalmi engedélyre, így Magyarországon a közúti közlekedésben nem vehetett volna részt.

A rendőrség által hivatkozott és észlelt szabályszegéssel összefüggésben továbbá a Testület utal a KRESZ vonatkozó rendelkezéseire. A KRESZ 5.§ (1) bekezdése szerint 5. § (1) a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, *a)* amelynek jogszabályban meghatározott érvényes hatósági engedélye van; *b)* amelyre külön jogszabályban meghatározott számú, típusú és elhelyezésű hatósági jelzés(ek) [rendszámtábla(ák)] van(nak) felszerelve; *c)* amelynek műszaki-, biztonsági- és környezetvédelmi jellemzői megfelelnek a jogszabályban meghatározott feltételeknek; *d)* amely az utat és tartozékait nem rongálja és azok környezetét nem szennyezi; *e)* amely megfelel a (9) bekezdésben meghatározott feltételnek; *f)* amelyre a külön jogszabályban meghatározottak szerinti kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet fennáll.

Az intézkedő rendőrök észlelték továbbá, hogy a panaszos cselekménye a Szabs. 221. §-ában foglalt rendelkezésbe ütközött, mely szerint aki érvénytelen hatósági engedéllyel vagy jelzéssel, illetve olyan járművel vesz részt a közúti forgalomban, amelynek a műszaki érvényességi ideje lejárt, szabálysértést követ el.

A Szabs. 224. §-a szabályozza a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértésének tényállását. A szabálysértést az követi el, aki a KRESZ meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a * §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület álláspontja szerint megalapozott volt a rendőri észlelés, Magyarországon érvénytelen hatósági engedéllyel és jelzéssel való közlekedés olyan magatartás, amely felkeltheti a gyanút arra vonatkozóan, hogy szabálysértési felelősségrevonás indokolt. Ezért a Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított.

A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően az intézkedés időtartamát vizsgálta.

A panaszos előadása szerint 2 órán keresztül kellett várakoznia.

A rendőri iratok szerint az intézkedés elhúzódását nem az intézkedő rendőr idézte elő, hanem az intézkedés alá vont panaszosnak és társának értetlenkedő, az intézkedést akadályozó

magatartása, majd a Nagykövetséggel való telefonálásuk is. A törzsőrmester az intézkedés befejezését ki is kényszeríthette volna, de a panaszos és társa heves, olykor már-már agresszív magatartása ellenére tekintettel volt a személyükre, és a cselekmény tárgyi súlyára is.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a írja elő, ugyanakkor az idézett jogszabályhely nem tartalmaz további rendelkezést arra vonatkozóan, hogy ezen kötelezettségnek a rendőr milyen határidőn belül köteles eleget tenni.

A Szolgálati Szabályzat szolgál némi támponttal a fenti kérdés megítélésében. A 4. § (3) bekezdése értelmében „a rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni. A rendőr az életet, testi épséget és a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni, azonban az alábbi feladatokat ellátó rendőr az intézkedés végrehajtása helyett intézkedés kezdeményezése érdekében jelentést tesz, ha a szolgálati feladat teljesítésének megszakítása

a) Magyarország védett vezetői vagy kijelölt létesítményei tekintetében jelentkező személy- vagy objektumvédelmi szolgálati feladat végrehajtásának biztonságát vagy eredményességét,
 b) a terrorelhárítási feladatok végrehajtásának eredményességét,
 c) a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési tevékenységének eredményességét veszélyeztetné.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy annak érdekében, hogy a panaszos megkapja a megfelelő felvilágosítást az intézkedéssel kapcsolatban, szükséges volt a rendőrök részéről az angolul beszélő kollégájuk segítségének igénybevétele, majd a sz. nyelvű tolmács felkeresése. Ez természetesen időt vett igénybe, azonban ezen intézkedés a Testület álláspontja szerint nem értékelhető az intézkedő rendőrök terhére, mivel éppen a panaszos jogainak érvényesítését szolgálta. A panaszos társa magatartásával akadályozta az intézkedés lefolytatását, amely szintén az intézkedés időtartamának meghosszabbodását idézte elő, de nem rendőri magatartásra visszavezethető módon, hanem a panaszos társa magatartásának logikus következményeként. A panaszos továbbá felkereste a Magyarországi Sz. Nagykövetséget az intézkedés során, és az egyik munkatárssal hosszan beszélt az ügyel kapcsolatban. Ez az intézkedés időtartamát meghosszabbító cselekmény szintén nem róható az intézkedő rendőrök terhére.

A fentiekre figyelemmel, az összes körülmény gondos mérlegelése után a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az intézkedés időtartama indokolt volt, nem volt aránytalan, így nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

3) A Testület vizsgálta az intézkedés diszkriminatív voltát.

A panaszos beadványában leírta, hogy felmerült benne a gondolat, hogy az intézkedő rendőrök sz. származása miatt intézkedtek vele szemben.

A rendőrségi iratok egyértelműen a Magyarországon érvénytelen rendszámmal való közlekedés rendőri észlelését jelölték meg az intézkedés foganatosításának okaként. A rendőrség rendelkezésére álló információk, adatok alapján a panaszos nemzeti hovatartozása

nem befolyásolta az intézkedést, az intézkedés megkezdése előtt nem lehetett biztos tudomása az intézkedőnek arról, hogy nem magyar állampolgár vezeti a gépjárművet.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélkülség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

A Testület megismétli, hogy a panaszossal szembeni intézkedés szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt jogszerű és indokolt volt, nem fedezhető fel benne olyan momentum, amely alapján elfogult, vagy diszkriminatív intézkedésre lehetett volna következtetni.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a diszkrimináció alkotmányos tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem, mivel nem nyert megállapítást, hogy a szabálysértést elkövető személyt sz. származása miatt vonták volna intézkedés alá.

4) A Testület vizsgálta a panaszossal szemben foganatosított intézkedés során alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos kifogásolta, hogy annak ellenére, hogy az intézkedés időpontjában – a rendőrök számára is láthatóan – terhes volt, 2 órán keresztül kellett a hőségben, víz nélkül várakoznia. A panaszos előadta, hogy az intézkedő rendőr bűnözőként kezelte őket, intézkedését zaklatónak érezte.

Az intézkedés 2017. április 1-jén 12 óra és 13 óra 30 között került lefolytatásra. A rendőri dokumentáció alapján ekkor száraz és napos, kellemesen meleg idő volt. Az intézkedés helyszíne a buszmegálló öböl volt, amely egy fedett váróval is rendelkezik. A panaszossal utazó Z. M. az intézkedés során a buszmegálló padján ült, amíg az állapotos panaszos többnyire a törzsőrmester mellett állt. A törzsőrmester nem kötelezte a panaszost állásra, sőt azt is felajánlotta neki, hogy nyugodtan helyet foglalhat a gépjárműben. Az intézkedés során a rendőrök nem kezelték őket bűnözőként, a zaklató jelleget pedig az intézkedés jogalapja fogalmilag kizárja. Az intézkedés lefolytatását a jogszabályi rendelkezések írják elő, melyek a helyszíni intézkedés során a jogkövetkezmények vonatkozásában sem súlyosbításra, sem enyhítésre nem adnak lehetőséget.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a

rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszosi és a rendőri állítások között olyan mértékű ellentmondás feszül, amelyet a Testület korlátozott eszköztárára figyelemmel nem tud feloldani. Emiatt a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelmének vonatkozásában megnyugtatóan nem foglalhat állást.

Mindezekre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőröknek fennállt az intézkedési kötelezettsége, megállapítható tehát, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a közlekedésrendészeti intézkedés foganatosítása által. Az összes körülmény gondos mérlegelése után a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az intézkedés időtartama nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát. A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a diszkrimináció alkotmányos tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem, mivel nem nyert megállapítást, hogy a szabálysértést elkövető személyt sz. származása miatt vonták volna intézkedés alá. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök által alkalmazott hangnem és bánásmód tekintetében.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. november 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET